

Transportflyg i tiden

TP79, nr 79002, Karlsborg den 20 augusti 2009. FOTO: IARD GRANDELJUS

I detta nummer

- Transportflyg i tiden
- Det våras för Trängen
- Hur datavirus kom till
- Lotteri
- Operation Market Garden
- Besök på Livrustkammaren
- Pansar från Öst
- Vårutflykt
- Vårfälttävlan
- Nordic Battle Group
- Nya styrelsen
- Anslagstavlan

I ett tidigare nummer av Trängbulletinen (2/2009) beskrevs hur Sverige förbättrat sin luftburna strategiska förmåga genom konsortiet SAC, Strategic Airlift Capability. För den påläste stod SAC tidigare för Strategic Air Command, med det strategiska amerikanska bombflyget som kärna.

De moderna strategiska transportflygplanen har blivit så stora och därmed så dyra att mindre nationer omöjligt själva kan inhandla och underhålla dessa giganter.

Flygplanen i fråga är Boeing C 17 Globemaster III med imponerande mått, vikigaste är kanske lastkapaciteten som är hela 75 ton, fyra gånger större än Flygvapnets Lockheed C 130 Hercules (TP84).

TP 84 Hercules är utan vidare den mest långlivade flygplanstypen i Flygvapnet. Det första av de åtta flygplanerna kom i mars 1965 och om några månader har TP 84 nr 84001 flugit i Sverige under 45 år! Men Hercules som typ är äldre, prototypen flög redan 1954, alltså för 55 år sedan. Den fortsätter att tillverkas i nya versioner och vid en flyguppvisning i Dala-Järna i somras gjorde en toppmodern C-130J (från Tyskland) en bejublad förbiflygning på lägsta höjd.

Det våras för Trängen!

När jag skriver detta är det första gången på länge plusgrader i luften och större del av dygnet ljus. Förhoppningsvis är våren på gång, så även inom Träng.

Två mycket intressanta föredrag inledde årets verksamhet. Mer om detta på annan plats i tidningen men jag vill framföra ett stort och varmt tack till Janne och Stefan!

Den nyss avhållna årsstämman var sig inte helt lik men nu siktar vi framåt och tar nya tag. Ärlighet och kurage är ledord som inte skall föraktas!

Stort tack till Olle Lundbergh för mångårigt stort arbete och även tack till Rolf Löfvenberg och Marianne Lundbergh.

Samtidigt hälsar jag nya medlemmar och nya funktionärer välkomna, ingen nämnd och ingen glömd. Ni behövs!

Förväntningarna inför 2010 och framöver är många. Kursverksamhet, försvarsupplysning, som framgångsrikt skett i samverkan med ROSIS, nya aktiva medlemmar, en bra tidskrift, Trängbulletinen, som är av mycket hög kvalitet, intressanta resor, en bra ekonomisk utveckling, lojalitet, ett gott kamratskap.

Planeringen för höstens Ardenner-resa pågår för fullt. I nästa nummer av Trängbulletinen kommer

mer information samt löpande information till de som har anmält sig till resan.

*Nu kör vi,
handbromsen är
släppt!*

NISSE BOVIN

Vår dataexpert informerar

Hur datavirus kom till

I begynnelsen fanns maskar. De allra tidigaste datorerna kunde bara köra en process åt gången. Men så fort ingenjörerna lärde sig att köra program samtidigt, uppträdde störningar i datorns minne och dessa såg ut som maskätet trä. Därför kallades dessa mönster för maskhål (wormholes) och de "bugs (programfel)" som skapade dem kallades maskar (worms).

Vid något tillfälle spreds en sådan mask mellan olika datorer som var ihopkopplade till ett nätverk. Denna så kallade "Xerox worm" blev upphovet till datavirus.

Tidigt sextital

Programmerare tar fram maskar i forskningslaboratorier, för att i forskningssyfte bekämpa varandra inom kontrollerade miljöer. Dessa "core wars" pågår än idag.

1981

Flera "Apple II virus" upptäcktes ute "i busken" – utanför forskningslab. Ursprungligen planerade som harmlösa experiment men dessa virus orsakade att de spontant kunde radera vissa program.

1983

Begreppet datavirus blev formellt definierat.

1986

Det första "egentliga" IBM PC viruset, Brain upptäcktes ute på nätet. Det var relativt harmlöst, men smygande och svårupptäckt.

1988

Den 3 mars, fick några Macintosh-användare ett "message of peace" när de hade slagit på sina maskiner. Detta meddelande framkallades av ett virus, skapat som en reklamslogan av en programmerare hos MacMag. Det här var året då antivirusprogram blev populära, och det första falska viruslarmet kom, the 2,400-baud virus.

1989

Ett företag som kallade sig självt: PC Cyborg, skickade ut 10,000 kopior av en AIDS information diskette... De flesta mottagarna läste aldrig licensavtalet som varnade: använd inte dessa program om du inte är beredd att betala för dem. Efter att disketten blivit använd nio gånger, blev användarens hårddisk krypterad och ett formulär kom upp på skärmen som krävde betalning för en dekrypteringsnyckel. Den här disketten var snarare en Trojansk häst än ett virus, men exemplifierar de skräckhistorier som är förknippade med datavirus.

1992

Forskare upptäcker ett nytt virus, som var programmerat att utlösas på Michelangelos födelsedag,

den 6 mars. Massmedia skrev spaltkilometer om det fruktansvärda hotet, och försäljningen av antivirusprogram rusade i höjden. Emellertid drabbades färre än 20.000 maskiner. En del virologer anger ett betydligt mindre antal.

1995

Macrovirus upptäcktes. Även om de flesta inte är "dödliga", infekterar macrovirus populära "office-applikationer" och förflyttar sig mellan olika plattformar, som resultat av det sprids de mycket snabbt.

1996

Miljontals biobesökare såg Jeff Goldblum rädda jorden, genom att ladda upp ett datavirus till det utomjordiska rymdskeppet i filmen Independence Day. Senare under sommaren ringde larmklockorna för ett nytt Michelangelo, dock med mindre ståhej den här gången och än mindre skada. ●

STURE NYSTRAND

...fortsättning från sid 1

Lockeed C 130 Hercules är en verklig succéhistoria, använd av "alla, för allt, överallt"

Globemaster III och Hercules har en sak gemensamt, de konstruerades och byggdes efter militära behov och specifikationer. Några versioner för civil passagerartrafik finns inte.

Annat var det med en föregångare, som lade grunden inte bara till det moderna civila flyget utan även "lastbäraren" utan konkurrens under 2:a världskriget, avser naturligtvis Douglas DC-3, i sin mest förekommande militära version C-47 Skytrain även i tjänst hos Svenska flygvapnet som TP 79. Flygvapnet hade 8 st TP 79:or, den sista togs ur tjänst 1981.

Den första DC-3:an flög redan år 1935 och var ett "lyft" för den civila luftfarten. Typen konstruerades egentligen med möjligheter till sovkabiner. Men kriget kom och den militära varianten (som krävde rätt små ändringar, förstärkt golv, större lastdörr samt kraftigare motorer) blev dominerande och över 11.000 plan byggdes, kanske över 6.000 i Sovjet, (som Li 2) men några hundra även i Japan som köpt licens från Douglas på sena 30-talet.

Douglas förnämliga DC-3:an flyger fortfarande i olika roller på

olika håll i världen men antalet minskar stadigt, inte för att det är högre krav på säkerhet utan snarare på grund av ökat allmänt byråkratiskt krångel. En nyare generation administratörer och politiker har kanske en smula svårt att förstå tidigare generationers duktiga konstruktörer och flygplansbyggare.

I Sverige är vi lite lyckligt lottade för ännu flyger här två Douglas DC-3 (från början militära C-47 Skytrain) i prima skick. Den ena ägs och flygs av stiftelsen/föreningen Flygande Veteraner, har registreringen SE-CFP "Daisy" och är baserad på Bromma. Den andra har registreringen 9Q-CUK "Congo Queen", ägs av Åke Jansson och flygs av föreningen Vallentuna Aviatörsförening (VAF). Den är följdriktigt baserad i Vallentuna.

"Daisy" levererades år 1943 från Douglasfabriken i Long Beach och gjorde sedan tjänst under kriget hos USAAF (United States Army Air Forces), huvudsakligen i Nordafrika. Efter många år och ägare såldes hon 1983 av Flygvapnet (där hon blev TP 79006) till två entusiaster, Ingemar Wärmé och Jimmie Beglund. Föreningen Flygande Veteraner, med cirka 2 500 medlemmar, lägger ned ett stort arbete för att hålla denna klenod i luften. Utbudet av spännande flygprogram och flygrelaterade aktiviteter i övrigt är omfattande.

"Congo Queen" levererades från fabriken i Oklahoma City år 1945 men deltog aldrig i kriget, den levererades direkt till RAF (Royal Air Force) som en "Dakota IV". Den gjorde senare privat tjänst i Afrika i många år och köptes till slut av Flygkapten Åke Jansson som ägde ett fraktbolag, med flera maskiner och serviceverkstad, i Zaire.

Efter olika politiska förvecklingar kom

"Congo Queen" till Sverige år 1991 och användes nu för olika flygarrangemang för VAF:s cirka 300 föreningsmedlemmar.

I Norden finns sammanlagt 7 st DC-3:or i drift och en samarbetsorganisation har skapats, Nordic DC-3 Association, för att bättre kunna föra "talan" med de olika myndigheterna, lokalt och inom EU.

All verksamhet inom Vallentuna Aviatörsförening och Flygande Veteraner sker helt oavlönat och frivilligt. Många timmars hårt arbete läggs ned för att kunna flyga vidare med dessa historiska klenoder. Värt att notera är att "Congo Queen" byggdes i ett specialutförande med "dragmaskineri" för transport av Waco och Horsa "gliders", det vill säga motorlösa, trupptransportplan.

I Operation "Market Garden", berättad på annan plats i detta nummer, användes i första anfalls vågen cirka 1 000 C-47:or med fallskärmstrupp och 450 "gliders".

En av de större insatserna av flygburen trupp men det hjälpte nu inte, Market Gardenoperationen gick "snett" men det är en annan historia. ●

BENGT CELSING

UNIKT TILLFÄLLE!

För att öka intresset för historiska flygplan inbjuder Vallentuna Aviatörsförening (VAF) medlemmarna i Trängbälsföreningen till ett lotteri där vinsten är att flyga med på en skärgårdstur som tar cirka 20-30 minuter med start i Vallentuna efter sommaren.

Vallentuna Aviatörsförening genomför under flygsäsongen – maj-oktober – ett flertal resor med den historiska Douglas DC-3:an "Congo Queen" för sina medlemmar. Resorna går i allmänhet till olika platser av historiskt och kulturellt intresse (inte bara flygrelaterat) men genomför även rundflygningar över Stockholm och dess skärgård.

Jämfört med moderna trafikflygplan flyger man verkligen långsamt och lågt. En fin dag är en tur över vår vackra skärgård någonting alldeles extra!

REGLERNA FÖR LOTTERIET ÄR ENKLA

Skriv namn, adress och telefonnummer och sänd med brev till

Agneta Cedervall, Marknadsvägen 277, 183 79 Täby eller

Bengt Celsing, S:t Mickelsgatan 155, 129 44 Mälarhöjden

SENAST DEN 1 MAJ.

Namnet på vinnaren meddelas i nästa nummer av Trängbuletten som kommer ut i början av juni.

Trängbuletten är Stockholms Trängbälsförenings medlemstidning som kommer ut med fyra nummer per år.

Ansvärgivare: Nils Bovin • nisse.bovin@telia.com • Redaktör: Agneta Cedervall • agneta.stig@bredband.net

I redaktionen ingår: Bengt Celsing • Stig Cedervall • Göran Holmström • Sture Nystrand • Rolf Pousard

Grafisk formgivning och produktion: Idé & Form 1942 HB • ideoform@bredband.net • Tryck: Andrén & Holm AB

Har du synpunkter om eller bidrag till tidningen skicka material till info.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se eller till ideoform@bredband.net. Redaktionen återsänder inte material om så inte önskas. Redaktionen förbehåller sig rätten att ändra i texter och beskära bilder.

Operation Market Garden

Inför den av Trängbälsföreningen planerade resan till Nederländerna-Belgien i höst finns det anledning att se tillbaka på några av de dramatiska händelser som utspelades i dessa områden under det andra världskriget. I detta nummer skildras Operation Market Garden och i ett kommande nummer planerar vi en artikel om Ardenneroffensiven 1944, "the Battle of the Bulge".

I slutet av sommaren 1944 hade de västallierade befriat i stort sett hela Frankrike och Belgien. Efter att ha utkämpat hårda strider efter invasionen den 6 juni, hade man, när utbrytningen från brohuvudet i Normandie väl lyckats, avancerat snabbt, så snabbt att underhållet nu var det stora dominerande problemet. Ingen hamn vid atlantkusten hade erövrats i funktionsdugligt skick.

Nästan alla förnödenheter som trupperna behövde kom fortfarande via de två konstgjorda hamnar som man anlagt vid invasionsstränderna. En av dessa hade dessutom skadats allvarligt av en storm under sommaren och hade kraftigt begränsad kapacitet. Dessutom måste nästan allt forslas med lastbil fram till fronten. Järnvägsnätet i Frankrike var i stor utsträckning utslaget, något som de allierade själva hade sett till innan invasionen.

Hur den fortsatta offensiven skulle se ut fanns det olika uppfattningar om. Den allierade överbefälhavaren, general Eisenhower, föredrog en fortsatt offensiv på bred front. Hans underlydande, den ökände och kontroversielle generalen Patton, som förde befälet på södra delen av fronten, förordade däremot en kraftsamling där för att bryta igenom den tyska försvarslinjen och där efter avancera snabbt in i Tyskland och möta de sovjetiska styrkorna så

långt österut som möjligt. I norr var det den engelske generalen Montgomery som var befälhavare och hans plan innebar en omfattning av tyskarnas högra flank.

Genom att avancera snabbt norrut genom Nederländerna och sedan svänga österut, skulle man kringgå den tyska försvarslinjen, den så kallade Siegfriedlinjen, omringa Ruhrområdet med de där viktiga rustningsindustrierna och på så sätt få hela tyska försvaret att kollapsa och krigets skulle vara över till jul.

Till slut blev det Montgomerys förslag som vann gehör. Den planerade operationen, kodnamn Market Garden, bestod dels av en flygburen del, Market och en framskott norrut på marken, Garden. De luftlandsatta styrkornas uppgift var att erövra och hålla de broar över floderna och kanalerna i Nederländerna som de markburna styrkorna behövde för att kunna rycka fram. Planen saknade inte kritiker och det var den brittiske generalen Browning som myntade den sedermera odödliga frasen. "Jag är rädd att vi satsar på en bro för mycket".

Man negligerade också i stor utsträckning rapporter från den holländska motståndsrörelsen och den egna flygspaningen, som båggedera antydde att de planerade landsättningsområdena försvarades av starkare tyska styrkor än vad man räknade med.

Den 17 september 1944 startade operation Market Garden med den största luftlandsättningen i historien, över 34 600 soldater landade med fallskärm och glidflygplan vid i huvudsak tre områden. De amerikanska 101:a och 82:a flygburna divisionerna landsattes vid Eindhoven och Nijmegen och den brittiska 1:st Airborne vid Arnhem längst i norr. I Arnhemområdet landsattes också så småningom en polsk fallskärmsbrigad. Bristen på flygplan gjorde att landsättningarna måste delas upp i flera omgångar. I början gick det mesta ganska bra, trupperna landade väl sammanhållna utan större förluster.

I Eindhovenområdet lyckades man inta fyra broar, men den femte, bron vid Son, hann tyskarna spränga. Vid Nijmegen bjöd dock tyskarna på hårt motstånd mot de lätt beväpnade amerikanerna och det var först när de markburna brittiska pansarstyrkorna kom fram, som den stora bron över Waal, Rhens södra utloppsarm, intogs. Vid det laget var hela operationen emellertid kraftigt försenad.

Ett par mil norrut, vid Arnhem och bron

över Rhens norra utlopp, gick det ännu sämre. Av olika skäl hade man valt ett landsättningsområde som låg ganska långt från bron och de överraskade tyskarna organiserade snabbt ett effektivt motstånd som medförde att endast en smärre del av engelsmännen lyckades komma fram till, och erövra, det norra brofästet. Efter mycket hårda strider och utan understöd, tvingades man dock så småningom kapitulera.

Resten av trupperna omringades vid landsättningsområdet, väderet och andra faktorer hindrade i stor utsträckning landsättning av förstärkningar och förnödenheter och efter nio dagars hårda strider tvingades man retirera. De egna markstyrkorna hade nu i alla fall lyckats avancera så långt att de behärskade den södra flodstranden mittemot och i en väl genomförd nattlig evakuering lyckades man föra över de flesta av de ganska få soldater som återstod av divisionen. Man tvingades dock överge de allra flesta sårade, som blev tyskarnas fångar.

Ur allierad synvinkel var Operation Market Garden ett svikande misslyckande. De flygburna styrkorna, speciellt de brittiska, led stora förluster och resultatet blev en lång "blindtarm" som sträckte sig från belgisk-holländska gränsen norrut till strax söder om Arnhem och som under resten av kriget band trupp och resurser utan att bidra i någon större utsträckning till besegrandet av tyskarna.

Civilbefolkningen i området blev också hårt drabbad, speciellt i Arnhem, som tyskarna evakuerade efter slaget och i Nijmegen, där nästan hela centrala delen av staden förstördes. Resten av Nederländerna blev ett "bakvatten" som befriades först under vintern 1945 och då i stor utsträckning av kanadensiska trupper. ●

TEXT: GÖRAN HOLMSTRÖM

FOTO: INTERNET

"Utställningsgeneralen" Per Sandin.

Besök på Livrustkammaren

Kvällen den 22 oktober samlades ett tjugotal medlemmar för ett besök på Livrustkammaren i Gamla Stan och utställningen "1809 Rikssprängning och begynnelse. 200-års minnet av Finska kriget". Utställningen är frukten av ett samarbete mellan Finland och Sverige och har tidigare visats på Nationalmuseet i Helsingfors.

Vår guide var ingen mindre än den svenske "utställningsgeneralen" Per Sandin, som tillsammans med en finsk kollega ansvarar för tillkomsten av denna utställning och även för redaktörskapet för den digra och synnerligen läsvärda utställningskatalog som flera av oss passade på att införskaffa.

Per Sandin började med att tacka oss för att vi anslagit hela två timmar för denna visning, något som gav honom möjlighet att ge oss en ordentlig genomgång av dessa för både Sverige och Finland så betydelsefulla händelser. Det vi i Sverige till äventyrs vet om dessa, historieämnet har ju varit tillbakasatt i skolan ett bra tag nu, är nog vad vi, åtminstone de äldre av oss, en gång i tiden inhämtade genom läsning av "Fänrik Ståls Sägner".

Själva kriget valde dock Per att inte beröra så mycket, men desto mer fick vi veta om den politiska situationen i Europa vid denna tid och även om följderna av kriget.

Svensk-ryska kriget 1808-09 var ju bara en liten "side-show" till vad som hände nere på kontinenten med kejsar Napoleon som en av huvuddirigenterna och där stater bildades och krossades på olika håll. Vem av oss visste till exempel att det franskfientliga och englandsvänliga Sverige vid denna tid hotades av en i Danmark belägen fransk armé under befäl av ingen mindre än marskalk Jean Baptiste Bernadotte, sedermera kung Carl XIV Johan av Sverige? Frankrike och Ryssland var vid denna tid förbundna och detta hot band naturligtvis resurser i Sydsverige som mer än väl hade behövts i Finland.

Efter fredsslutet, där svenskarna kunde skatta sig lyckliga över att gränsen mot det ryska väldet drogs vid Torne älv och inte vid Kalix älv, något som den ryske tsaren till att börja med krävde, vidtog den utveckling som för Finlands del utmynnade

i självständigheten efter första världskriget.

För Sverige, som bara några år senare miste sin sista utpost på andra sidan Östersjön, Svenska Pommern, var det nu definitivt slut på även de sista resterna av stormaktsväldet och rikets gränser blev vad de i stort sett är ännu i dag. Några år senare tillkom dock unionen med Norge, men det är en helt annan historia.

Efter denna gedigna och intressanta visning var det dags för förflyttning till Restaurang Kaffegillet medeltida valv för en synnerligen välsmakande och välförtjänt landgång med tillhörande öl. Ett stort tack till Per Sandin för hans guidning och till Sven Tiberg som organiserat allt på bästa sätt. ●

TEXT OCH FOTO: GÖRAN HOLMSTRÖM

M & N Travel

Är du intresserad av en Sydafrikaresa?

I november-december 2010 genomför vi vår fjärde Sydafrikaresa. Mycket goda referenser finns, inte minst från tidigare resenärer och medlemmar i Träng. Kontakta oss för mer information!

M & N Travel
Maria Prästgårdsgata 73 • 118 52 Stockholm
Tel. 08-658 37 59 • info@mntravel.se

Välkomna!
Margareta Milton och Nils Bovin

Pansar från Öst

T-72:an började tillverkas 1972 och var Sovjetunionens främsta stridsvagn, byggd på licens även i Indien, Iran, Polen, Tjeckoslovakien och Jugoslavien. Minst 50 000 vagnar finns/har funnits i tjänst hos 30 arméer världen över.

På bilden dånar en rysk (sovjetisk) stridsvagn typ T 72 fram så marken skakar. Det är stor pansaruppvisning, söndagen den 22 Augusti 2009, i Axvall utanför Skövde. Samlingarna i Axvall har sedan flyttats till Strängnässtrakten inom ramen för proj Arsenalen som kommer att bli en utställnings, museal och upplevelseverksamhet inom ramen för Statens Försvarshistoriska Samlingar, med ett hundratal historiska, men även modernare armerfordon, direkt tillgängliga för en bredare publik.

Vid Berlinmurens fall 1989 erbjöds möjligheten att fördelaktigt inköpa tidigare "hotstridsvagnar" och andra pansarfordon. Sverige var snabbt ute och skaffade i varierande kvantiteter fordon som MT-LB, BMP-1, BLG-60, BTR-70, T-55 och T-72, för försök och för fältförband. Mest avancerad av fordonen var T-80U (med gasturbinmotor) som under 1993-1994

genomgick omfattande fältförsök inför beslut om stridsvagn till de mekaniserade brigaderna.

En utomordentlig kommersiell och praktisk insats i dessa fordonsaffärer och försök gjorde överstelöjtnant Jan Forsberg, i dag chef för Livgardesgruppen. Det är därför följdriktigt att en av de anskaffade T 72:orna, bär hans namn.

Jan Forsberg höll ett föredrag om "Östfärerna" för Träng och ROSIS den 13 januari, ett av de mer spännande föredragen vi haft i verksamheten.

För den som vill fördjupa sig i ämnet kan boken "Svenskt Pansar – 90 år av svensk stridsfordonsutveck-

ling", Rickard O. Lindström och Carl-Gustaf Svantesson, varmt rekommenderas.

I den "dagliga debatten" om Försvaret kommer det sällan fram den framsynthet, snabbhet och kompetens som visats när det gäller att studera nya system, utländska fordon och samarbeten (stämmer även för utvecklingen inom flottan och flyget) vilket förutom att ge en teknikutveckling och produkter på "framkant" även berikat våra historiska samlingar. Som skattebetalare får man tacka! ●

TEXT OCH FOTO: BENGT CELSING

INBJUDAN TILL HEMVÄRNSMUSEET PÅ HVSS

Föreningens vårutflykt går i år till
Hemvärnets Stridsskola i Vellinge och

Hemvärnsmuseet
Lördagen den 24 april

tar vi oss ut till Vellinge och blir guidade runt av Lars Gunnar Sederlin, som ansvarar för museet. Har vi tur med vädret kan vi uppleva en vacker natur och även hinna se den gamla kyrkan med mera. Någon form av förtäring kommer också att ingå under dagen.

Anmälan göres senast den 10 april till

Lars-Inge Hägle, tel. 08-777 13 46, 073-993 56 80
lars-i.hagle@telia.com

Vid anmälan tala om ifall du kan ställa upp med bil för samtransport. Milersättning utgår till förarna.

Kallelse

till

Vårfälttävlan

Årets fälttävlan genomförs

Lördagen den 8 maj

Plats och tid meddelas när du
anmäler dig. Alla kan delta.
Ej fysiskt krävande

Anmälan ska göras

senast den 25 april
till Göran Holmström

Tel 08-716 06 73, 070-419 67 70
gorhol@gmail.com

Nordic Battle Group

Chefen för NBG, brigadgeneral Stefan Andersson, inbjöds att informera om vad NBG är och vilka uppgifter man kan förvänta sig att denna enhet skall kunna lösa.

TEXT: STIG CEDERVALL

Platsen var ROSIS lokal och denna blev välfylld av Trängare och Rosis-medlemmar. Stefan Andersson gjorde en utomordentlig presentation och besvarade en mängd frågor som visade att denna information verkligen behövdes, det blev många frågetecken som rätades ut.

EU har alltid två stridsgrupper i beredskap och dessa skall kunna sättas in nästan var som helst i världen. Man har visserligen begränsat detta till 6000 km räknat från Bryssel men denna gräns är inte limiterad. Stridsgrupperna har en beredskapstid

på 6 månader och NBG 2011 har perioden juli-december 2011. Gruppen omfattar Sverige, som står för flertalet soldater (1600 personer), och därutöver deltagar Finland, Norge, Estland och Irland i denna grupp.

Den andra gruppen som skall verka parallellt består av länderna Spanien, Frankrike, Tyskland och Portugal. Chefen för "vår" grupp, Force Commander, är Brigadgeneral Stefan Andersson.

Uthållighetstiden vid en insats skall vara 30 dagar med möjlighet att utsträckas till 120 dagar. Tiden för att kunna verka efter EU-besked är satt till 10 dagar men en realistisk tid i dag ligger snarare på 4-5 veckor. Första gången Sverige ansvarade för en stridsgrupp var 2008.

En INSATSBATALJON kan se ut enligt följande:

- Lednings och understödskompani
- Skyttekompani med bandvagn 309
- Skyttekompani med SISU XA-180
- Luftburen skvadron med Personterrängbil 6
- Trosskompani

LOGISTIKBATALJONEN

- Logistik
- Sjukvård
- Geografisk support
- Forward air control (Ledning flygunderstöd)

ISTAR – UNDERRÄTTELSEENHET

- Underrättelse målinsamling
- Spaningskompani

EXPEDITIONARY AIR WING – EAW

- Herkules C-130
- Helikopterenhet
- Stridsflygenhet (JAS 39 Gripen)
- Flygplatsenhet ur Flygbasbataljonen

Soldat ur NBG tar ner Hkp 10 under en NBG-övning i Skövdeområdet 2008.

Brigadgeneral Stefan Andersson

Gruppen skall bland annat kunna lösa följande uppgifter:

- Separera stridande parter genom väpnad strid.
- Förhindra konfliktspridning.
- Evakueringsoperationer.
- Humanitär assistans.

Ingen stridsgrupp har satts in i världen ännu. En givande kväll för oss deltagare och Stefan Andersson har uttryckt sin tacksamhet för vårt stora engagemang. ■

En Hercules genomförde en combat offload under en NBG slutövning i Luleå-Bodentrakten 2007.

Stockholms Trängbälsförenings styrelse 2010

Ordförande

Nils Bovin

Sekreterare

Göran Holmström

Kassaförvaltare

Richard Guvenius

Ordinarie styrelsemedlemmar

Smiljana Nystrand
Lars-Inge Hägle

Olle Eriksson

Bengt Celsing

Olle Schylander

Kjell Hedberg

Ersättare

Sture Nystrand

Agneta Cedervall

Johann Sjöberg

Leif Danielsson

Revisorer

Erik Zetterström

Pia-Lena Jansson

Revisorsersättare

Agneta Fohlström

Sven Tiberg

Valberedningen

Stig Cedervall (sammankallande)

Kerstin Andersson

Stefan Lundin

Anslagstavlan

Stockholms Trängbälsförening

informerar sina medlemmar
genom hemsida och brev.

Du når oss på
www.forsvarsutbildarna.se/sthlmtrang
eller
sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Nya medlemmar kontaktar
medlem.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Har du andra frågor angående
Trängbälsföreningen
skicka då e-post till
info.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Föreningens PlusGirokonto
25 27 28-1

Bevaka vår hemsida på Internet!

Vår tidning kommer ut fyra gånger per år.
Dessemellan kommer det
ny information som inte hinner ut
i tidningen.

Du, som har tillgång till Internet, kolla av
vår hemsida med jämna mellanrum
om du vill hålla dig uppdaterad.

www.forsvarsutbildarna.se/sthlmtrang
eller
sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se

Kom ihåg!

Om du ändrat adress, telefon eller andra
personuppgifter är det av största vikt att du
SNARAST

meddelar föreningen.
Detta för att du ska få den
information och de utskick som
görs dels av föreningen men även av
Förbundet och Centralförbundet.
Komplettera dina uppgifter med
e-postadress om du inte redan gjort det!

Du kan antingen kontakta
medlem.sthlmtrang@forsvarsutbildarna.se
eller skicka ett par rader till
Göran Holmström
Sten Stures väg 1 • 131 47 NACKA

Förslag, klagomål, nya idéer

Stockholms Trängbälsförening har en kommitté för medlemsärenden/medlemsvård.
Har du några synpunkter på föreningen, dess verksamhet, några förslag till aktiviteter – kanske
något som du kan bidra med kontakta vår sekreterare

Göran Holmström, Sten Stures väg 1 • 131 47 Nacka • gorhol@gmail.com
Tel 08-716 06 73

Se ditt eget utbildningskort på nätet

Gå in på Forsvarsutbildarnas hemsida
www.forsvarsutbildarna.se

I övre vänstra hörnet finns en inloggningsruta.
I rutan medlemsnummer skriver du de siffror
som står i adressfältet bak på tidningen
Forsvarsutbildarna XXXXXX.
Som lösenord skriver du "medlXXXX"
(de sista fyra X byter du ut mot
de fyra sista numren i ditt personnummer).

Du som inte betalt årsavgiften för 2010 Gör det SNARAST på PlusGiro 25 27 28-1

När du gör inbetalningar till föreningen, årsavgift eller
någon annan inbetalning glöm inte att på inbetalningen
skriva namn, fördelsedatum och om det gäller årsavgift för
vilket år, eller om det gäller föreningens nål eller skiva.

Ny matrikel

Informationsgruppen håller på och tar fram en ny matrikel över
styrelsen + vissa funktionärer med adress och telefon m m.
Är du intresserad av att få den skicka en e-post till agneta.stig@bredband.net
eller skicka ett kort eller brev med ditt namn och adress till
Agneta Cedervall, Marknadsvägen 277, 183 79 Täby
så ska vi se till att du får det med nästa Trängbuletin.